

OSD 15/17

POSTANOWIENIE

OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO

OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

z dnia 8 maja 2017 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. W. L.

Sędziowie: r. pr. J. D.

r. pr. B. C.

Protokolant: apl. radc. J. S.

W sprawie zażalenia A. G. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. M. K., sygn. akt RD 103/16 o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego H. F. w sprawie ze skargi A. G. przeciwko radcy prawnemu H. F..

POSTANOWIĘ

1.

Utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 9 marca 2017 r., sygn. akt RD 103/16 o umorzeniu dochodzenia w sprawie.

2.

zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 915,60 zł (słownie: dziewięćset piętnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

OSD 15/17

UZASADNIENIE

W dniu 13 września 2016r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. (dalej (...)) wpłynęła skarga pana A. G., na radcę prawnego H. F., która występowała jako pełnomocnik ustanowiony z urzędu w sprawie toczącej się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we W. (dalej WSA), ze skargi B. G. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. w przedmiocie uznania B. G. za dłużnika alimentacyjnego uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych. Sprawa toczyła się pod sygnaturą akt: IV SA/Wr 555/15. Pan A. G. jest ojcem B. G. i w sprawie przed WSA występował także jako jej pełnomocnik.

W skardze pan A. G., zarzucił radcy prawnemu, że występując przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we W. całkowicie pominęła jego jako pełnomocnika B. G., nie powiadomiła go o terminie rozprawy, nie przesłała pisma z dnia 21 czerwca 2016r., nie kontaktowała się z nim jako pełnomocnikiem B. G., nie powiadomiła go także o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku WSA wydanego w dniu 1 lipca 2016r.

Skarżący wniósł także o wyjaśnienie, dlaczego (...), wyznaczając radcę prawnego H. F. pełnomocnikiem B. G., nie powiadomiła go o tym fakcie i dlaczego WSA kierując pismo do radcy Prawnego H. F. pominął skarżącego.

Postanowieniem z dnia 10 października 2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego H. F. przewinienia dyscyplinarnego polegającego na niezachowanie należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych, tj. w sprawie, ze skargi B. G. toczącej się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we W. sygn. akt: IV SA/Wr 555/15, w której świadczyła pomoc prawną z urzędu, nie informowała pełnomocnika skarżącej Pana A. G. o przebiegu postępowania, nie wniosła skargi kasacyjnej od wyroku WSA z dnia 1 lipca 2016 r. sygn akt: IV SA/Wr/555/15.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmując czynności wyjaśniające ustalił stan faktyczny związany ze skargą.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2016r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił przyznać skarżącej B. G. pełnomocnika z urzędu. Pełnomocnik z urzędu został przyznany skarżącej zgodnie z wnioskiem jej pełnomocnika pana A. G.. W celu wyznaczenia pełnomocnika WSA zwrócił się do (...) we W. z wnioskiem o wyznaczenie radcy prawnego w sprawie. W dniu 9 maja 2016r. (...) wyznaczyła radcę prawnego H. F. pełnomocnikiem z urzędu, o czym zawiadomiła WSA we Wrocławiu.

Dowód:

1)

Wniosek skarżącego o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu – karta 23 akt postępowania,

2)

Postanowienie WSA z dnia 15.04.2016r. – karta 28-30 akt postępowania,

3)

Pismo (...) we W. z dnia 9.05.2016r. – karta 31 akt postępowania.

Radca prawny H. F. zgłosiła się do sprawy jako pełnomocnik skarżącej B. G. i w dniu 21 czerwca 2016r. złożyła na biurze podawczym WSA we Wrocławiu pismo w imieniu skarżącej. Wcześniej, bo już w dniu 25 maja 2016 r. radca prawny H. F. skierowała do pana A. G. pismo z informacją, że została wyznaczona na pełnomocnika jego córki B. G. w postępowaniu przed WSA we Wrocławiu. Pismo to skarżący odebrał w dniu 4 czerwca 2016r. Następnie w dniu 17 czerwca 2016r. skierowała do pełnomocnika skarżącej pana A. G. pismo, w którym poinformowała go o terminie rozprawy wyznaczonym przez WSA we Wrocławiu na dzień 28 czerwca 2016r. Pismo to skarżący odebrał w dniu 21 czerwca 2016r.

Dowód:

4)

Pismo radcy prawnego H. F. do A. G. z dnia 25.05.2016r. – karta 5 akt postępowania,

5)

Pismo radcy prawnego H. F. do A. G. z dnia 17.06.2016r. – karta 4a akt postępowania,

6)

Pismo radcy prawnego H. F. z dnia 20.06.2016r. skierowane do WSA – karta 32-33 akt postępowania.

W dniu 28 czerwca 2016r. odbyła się rozprawa przed WSA we Wrocławiu, w której radca prawny H. F. uczestniczyła. Radca prawny była obecna także na ogłoszeniu wyroku, jaki WSA we Wrocławiu wydał w sprawie w dniu 4 lipca 2016r. Wydany przez WSA we Wrocławiu wyrok był niekorzystny dla skarżącej, gdyż oddał jej skargę w całości.

Dowód:

7)

protokół rozprawy z dnia 28.06.2016r. – karta 34 akt postępowania

8)

protokół ogłoszenia orzeczenia – karta 35 akt postępowania

W dniu 7 lipca 2016r. radca prawny H. F. złożyła wniosek o uzasadnienie wyroku z dnia 1 lipca 2016r. Po uzyskaniu uzasadnienia wyroku, radca prawny H. F. w dniu 24 sierpnia 2016r. wysłała do WSA we Wrocławiu oraz do skarżącego pismo, w którym poinformowała, że nie znalazła podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku WSA. Wraz z pismem przesłała opinię prawną z dnia 17 sierpnia 2016r. o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej.

Dowód:

9)

pismo radcy prawnego H. F. do WSA z datą wpływu na dzień 24.08.2016r. – karta 46 akt postępowania,

10)

opinia z dnia 17.08.2016r. – karta 47-48 akt postępowania,

11)

pismo radcy prawnego H. F. z dnia 18.08.2016r. do A. G. – karta 6 – 8 i karta 49 akt postępowania.

W dniu 9 marca 2017 r. zastępca rzecznika wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oceniając zgromadzony materiał dowodowy nie znalazł podstaw do postawienia radcy prawnemu H. F. zarzutów, gdyż ta w jej ocenie nie popełniła zarzucanego jej przez skarżącego przewinienia dyscyplinarnego. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego powołała się na art. 244 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2016.718 t.j.), który stanowi, iż ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa.

Ponadto podkreśliła, iż w myśl art. 245 powołanej ustawy, o wyznaczenie radcy prawnego sąd zwraca się do właściwej (...) doręczając postanowienie o przyznaniu pomocy. (...) Okręgowej Izby Radców Prawnych, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia postanowienia, wyznacza pełnomocnika, zawiadamiając o tym niezwłocznie pełnomocnika oraz sąd. W zawiadomieniu kierowanym do sądu właściwa rada wskazuje imię i nazwisko wyznaczonego pełnomocnika oraz jego adres do doręczeń. W sprawie ze skargi B. G. toczącej się przed WSA we Wrocławiu, wyznaczenie pełnomocnika nastąpiło zgodnie z powołanymi wyżej przepisami ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Przechodząc do oceny działania radcy prawnego H. F. jako pełnomocnika z urzędu, jakie podjęła w sprawie, na podstawie ustalonego stanu faktycznego stwierdziła, iż działania te nie budzą wątpliwości co do ich prawidłowości, zgodności z prawem i starannością zawodową. Oceniając zgromadzony materiał dowodowy w sprawie oceniła, iż wbrew twierdzeniom skarżącego radca prawny H. F. nie pominęła jego osoby jako pełnomocnika w sprawie i nie

zaniechała obowiązku informowania go o sprawie. Zgromadzone w aktach postępowania dyscyplinarnego dokumenty, które sam skarżący przedstawił wraz ze skargą świadczą o tym, że radca prawny H. F. bez zbędnej zwłoki, po otrzymaniu informacji o wyznaczeniu jej na pełnomocnika z urzędu dla B. G., poinformowała o tym fakcie skarżącego. Poinformowała go także o terminie rozprawy i brała czynny udział w postępowaniu przed WSA we Wrocławiu.

Na szczególną uwagę zasługuje zwrócenie uwagi na dalszą część uzasadnienia postanowienia, gdzie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, stwierdza, iż Skarżący, w swoich zeznaniach złożonych przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 3 stycznia 2017r. uważał, że radca prawny H. F. nie dołożyła należytej staranności w sprawie i dlatego WSA oddalił skargę jego córki. Wskazywał przy tym na zaniechania i nieprawidłowe działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej (dalej MOPS) i ten organ wskazywał za winnego zaistniałej sytuacji.

W dniu 5 kwietnia 2017 r. Skarżący złożył wniosek o przedłużenie 7 dniowego terminu na złożenie zażalenia oraz w tym samym dniu złożył zażalenie na otrzymane w dniu 23 marca 2017 r. postanowienie o umorzeniu postępowania. W zażaleniu Skarżący podniósł, iż w całości podtrzymuje zarzuty wniesione w piśmie o przedłużeniu terminu. Elementy zażalenia skarżącego jako najdalej idące tj. w zakresie stwierdzenia, iż postanowienie ma wiele wad prawnych, określenia statusu B. G.. Ponadto Skarżący w obu pismach wyrywkowo polemizuje z zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, postępowaniem przed SKO oraz przed WSA we Wrocławiu. Stawia również zarzuty co do zaniechania wniesienia skargi kasacyjnej.

Przy tak ustalonym zakresie zażalenia, (...) postanowiło utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 9 marca 2017 r. sygn. akt RD 103/16 o umorzeniu dochodzenia w sprawie.

W pierwszej kolejności skoro skarżący zarzucał postanowieniu wiele wad prawny, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zbadał pod względem zgodności z prawem wydanego postanowienia. Badanie to i ocena doprowadziła do wniosku, iż zaskarżone postanowienie odpowiada prawu. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, zgodnie z przepisami regulującymi postępowanie dyscyplinarne przeprowadził postępowanie dowodowe z urzędu, w tym m.in. Rzecznika Dyscyplinarny wystąpił do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we W. Wydział IV o udostępnienie całości akt postępowania sądowego prowadzonego pod sygn. akt IV SA/ Wr 555/15. Wojewódzki Sąd Administracyjny akta te udostępnił, a w aktach postępowania właśnie z akt postępowania przed WSA we Wrocławiu zastępca rzecznika zgromadził stosowne dowody opisane powyżej, które pozwoliły rzecznikowi na ocenę faktyczną i prawną stawianych przez Skarżącego zarzutów radcy prawnemu pełnomocnikowi wyznaczonemu z urzędu. Dokonana analiza akt postępowania dyscyplinarnego w konfrontacji ze stawianym zarzutem najdalej idącym nie może być uznana za zasadną w niniejszej sprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, podziela dokonaną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego oceną faktów i oceną prawną złożonej skargi ale również podziela konstatację Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, zawartą w zaskarżonym postanowieniu, iż radca prawny H. F. będąc pełnomocnikiem B. G. w postępowaniu przed WSA we Wrocławiu, dołożyła należytej staranności i nie uchybiła przepisom prawa oraz etyki zawodowej w tym zakresie. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał również analiz i oceny przedstawionej przez radcę prawnego opinii w sprawie braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej i doszedł do identycznych wniosków, iż jest ona rzeczowa, spójna, wskazuje na przepisy prawa istotne dla sprawy i jest prawidłowo uzasadniona. Wnioski do tak sformułowanej oceny przedstawionej opinii jednoznacznie wpływają również z znajdującego się w aktach wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 1 lipca 2016 r. sygn. akt IV SA/Wr 555/15.

Rozpatrując złożone zażalenie Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się żadnych uchybień w zakresie działania r.pr. H. F., oraz nie dopatrył się uchybień prawnych w zakresie wydanego postanowienia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego. Z tych też powodów należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 70 (6) ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 915,60 zł (słownie dziewięćset pięćnaście złotych 60/100) Sąd obciążył (...) we W..

Pouczenie:

stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie.